

Merhaba, ben Şeyma ÇİÇEK. Siirt İbrahim Hakkı Kız AİHL 2016 yılı mezunlarındım.İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi 4. Sınıf öğrencisiyim.

Dört güzel yılımı geçirdiğim kıymetli okulum İmam Hatip...Bugün herkesin üniversite başarısına engel olarak gördüğü, burun kıvrıldığı ve ne yazık ki küçük gördüğü İmam Hatip... Tabi ki de ben öyle düşünmüyorum. Lise sınavı puanları açıklandığı zaman puanımın Fen Lisesi'ni tuttuğunu öğrendim, zaten tahmin de ediyordum. Tam o yıl bizim İHL açıldı ve bunu öğrenince tek tercihle oraya yerleştim. Okul yeni açılmıştı, haliyle bizler ilk öğrencilerdik, bundan nedense hep mutluluk duydum. Bizler ilk öğrencilerdik ama ilk olan bir sürü şey daha vardı; pansiyondan dönme okul binası, okulun Kız İHL olması, bizim dönemimizle birlikte sayısal bölüm seçilebilmesi gibi. İlk yıllar derslik azlığı, öğretmen kadroları gibi sıkıntılar olsa da sonrasında Siirt 'in en güzel okul binasına sahip olduk. O zamanlar lisenin üniversite için önemini bilmiyordum aslında hala da öyle düşündüğüm pek söylenemez.Çünkü bunu bizzat kendi öğrenim hayatımda görmüş oldum.

Liseler arasında İmam Hatip diğer liselerden öyle kıymetli değerlerle ayrılıyor ki... Başta Kur'an -ı Kerim olmak üzere Siyer, Hadis, Fıkıh gibi derslerin verdiği heyecan, şuur bizi diri tutarken diğer taraftan bizleri maddi manevi destekleyen, değer katan, örnek aldığımız nice kıymetli hocamız bizi diğer okullardan belirgin bir şekilde ayırıyordu.

Üniversite sınavları gelip çatmıştı ve biz hala o yarışmadan bu yarışmaya koşturuyorduk: Öyle tatlı heyecanlardı ki bunlar...Siyer yarışmaları, Arapça yarışmaları, hadis ezberleme yarışmaları... Teneffüste birbirimize verdiğimiz, dinlediğimiz hadis ve Kur 'an ezberleri... Bu yılların insana ne güzel şeyler kattığını her İmam Hatipli bilir. Okul içi etkinliklerden kopmasak da yüzleşmemiz gereken bir "Üniversite "gerçeği vardı ve bizler buna pek de hazır sayılmazdık. Çalışmaya başlayınca ne denli zorlu bir yol katetmemiz gerektiğini iyice anlamıştık zira eksikliklerimiz bayağı fazlaydı...Ama çalışınca olmayacak kadar da değildi...Başta Allah 'ın yardımını sonra da çaba, gayret, ailemin ve hocalarımla desteği ile şu an okuduğum Eczacılık Fakültesini kazanmış oldum.Benim için zor daha yeni başlamıştı aslında...Halbuki sınava hazırlanırken hayattaki en büyük sıkıntının bu olduğunu düşünüyorum çoğu genç.Bunun öyle olmadığını tabi ki ileriki yıllarda çok daha iyi anlıyor. Mesela ben zorlu fakülte hayatımın yanında bir de yabancı olduğum ama şimdilerde bir parçası gibi hissettiğim bu şehre uyum sağlamakta bir hayli zorlanmıştım.Üniversite okumanın sadece bir bölümün eğitimini almak olmadığını aynı zamanda bu yıllarda hayata dair öğrenecek çok şeyinizin olduğunu düşünüyorum. Sizlere tavsiyem başarıyı sadece okula veya dershaneye bağlamayarak onun Allah 'ın takdiri ile kişinin kendi çabasında gizli olduğunu bilmeniz gerektiğidir. Son olarak bu kıymetli okulumuzun değerleri hocalarını selamlıyor, sevgili öğrencilerine başarılar diliyor ve her birini çok iyi yerlerde görmeyi temenni ediyorum.